

Komentář:

Bakalářská práce je rozsáhlá, přesahuje doporučený počet stran pro tento typ práce. Abstrakt není strukturovaný, jde spíše o popis obsahu práce, nejsou stručně uvedeny výsledky. Zdá se mi, že i klíčová slova, některá klíčová slova jsou příliš obecná (historie, myslitelé). Samotný obsah je též dosti rozsáhlý – 3 strany textu.

Domnívám se, že text je někde až zbytečně členěn: např. kapitola 1 Eutanazie na dvě podkapitoly 1.1 Původ slova (obsahuje 3 věty!) a 1.2 Pojem. Výhrady mám i k názvům těchto podkapitol. Dále v kapitole 2 odstavec tvoří jedna věta. Není zde důsledně a správně citováno, „Holocaust“ nelze citovat, měl být uveden konkrétní článek, kterým je zřejmě Eutanazie 1939–1941. Autorka čerpá ze starší literatury, což má za následek, že informace nejsou aktuální, např. v podkapitole 3.1 pojednávající o trestním zákoníku. V kapitole 5 opět jednotlivé pojmy nemusely být uvedeny jako podkapitoly (např. 5.1 jedna věta). Teoretická část je zaměřena nejen na eutanázii, ale též na paliativní hospicovou péči.

Cílem bakalářské práce bylo srovnat názory na eutanázii u žen se zdravotnickým a nezdravotnickým vzděláním. Autorka zvolila kvalitativní přístup. Poměrně rozsáhlá je část, která obsahuje přepisy rozhovorů 18 informantek (zde nazvány respondentkami). Vzhledem k tomu, že mělo jít o kvalitativní analýzu dat, autorka neuvádí, zda získala od účastnic informovaný souhlas, jak dlouho trvaly rozhovory, jak po přepisu rozhovorů konkrétně pracovala se získanými údaji, jakými metodami je analyzovala. Analýza a interpretace dat má totiž v kvalitativním výzkumu klíčové postavení. V přepisech rozhovorů jsou cenné informace a zajímavá sdělení oslovených žen. Není jasné, zda to byl záměr autorky, oslovit pouze ženy. V přepisech rozhovorů je popsáno neverbální chování žen, ale s tímto fenoménem autorka dále nepracovala. Není také jasné, zda si o něm dělala během rozhovoru poznámky, zda vedla terénní deník. Autorka konstatuje, že na základě diferenciací žen do dvou skupin došlo k porovnání jejich odpovědí. Dalo se celkem předpokládat, že informantky, které mají zdravotnické vzdělání, se budou v problematice eutanazie lépe orientovat. Mnohem zajímavější byly názory na kompetence a právo rozhodovat o eutanázii u člověka v terminálním stádiu, zda názor ovlivňuje náboženství, vnímání eutanazie, postoje k eutanázii svých blízkých i sebe sama. Autorka přistoupila k interpretaci výsledků jaksi „kvantitativně“, kolik žen, jak odpovědělo. Je to poněkud povrchní interpretování získaných údajů, což je docela škoda, neboť mohl být získán unikátní názorový pohled žen na rozhodování o eutanázii u člověka v terminálním stádiu. Rovněž mohlo být interpretováno neverbální chování, když už je popsáno u jednotlivých rozhovorů.